

Bilag.

Besvarelser af ministeren for offentlige arbejder af spørgsmål fra udvalget.

Spørgsmål 1:

Hvilke faktiske og retlige begrænsninger vil vedtagelsen af forslaget § 3, nr. 1, om den såkaldte godsbanering medføre for kommuner og andre? Idet der henvises til, at det på bilag 2 optagne areal, der er betegnet som interesseområde for forundersøgelsen, er ganske omfattende, udbedes en redegørelse for, hvor hurtigt de arealer, der har interesse i denne forbindelse, vil kunne indsnævres. Endelig ønskes ministerens skøn over, hvornår den endelige linje kan fastlægges.

Svar:

Der er i vejbestyrelseslovens § 42 hjemmel til at nedlægge forbud mod, at en ejendom anvendes på en måde, der må antages at komme i strid med fremtidige bestemmelser om byggelinier til sikring af et vejanlæg. Sådanne forbud kan nedlægges for et tidsrum af 1 år og kan ikke uden vejnævnets samtykke nedlægges mere end 1 gang. Da der er tale om et betydeligt og i princippet erstatningsfrit indgreb, har man i praksis ikke ment at kunne lade forbudet mod bebyggelse på en ejendom gælde mere end i alt 2 år, ligesom man har ment, at forbudsinstituttet må anvendes med en vis varsomhed.

I det her foreliggende tilfælde kan og bør man således i første omgang alene anvende forbudsbestemmelsen på ejendomme, beliggende i linien for Københavns kommunes projekt for en Godsbanering eller på andre tidligere skitserede linier. Først når eventuelle andre udvalgte vejlinier måtte foreligge, mener man at kunne gå videre og i påkommende tilfælde sikre disse ved § 42-forbud.

Der har allerede i enkelte tilfælde været nedlagt forbud på ejendomme i Københavns kommunes linie.

En vedtagelse af forslaget § 3, nr. 1, vil betyde, at kommunerne efter hovedlandevejslovens § 13 vil have pligt til at give indberetning til ministeriet, forinden byggetilladelse gives til et anlæg, der ligger i interesseområdet, for at ministeriet kan tage stilling til, om det ud fra de retningslinier, der er angivet ovenfor, vil nedlægge et § 42-forbud. Herudover findes ikke retlige begrænsninger for kommunerne eller for private i området.

Rent faktisk vil vedtagelsen af bestemmelsen og i øvrigt allerede lovforslagets fremsættelse naturligvis kunne betyde, at bygherrer ikke tør give sig i lag med gennemførelsen af byggerier i området, ligesom salg af ejendomme formentlig vil være begrænset. Som oplyst nedenfor vil det område, hvor sådanne faktiske begrænsninger måtte komme til at virke, imidlertid hurtigt blive indskrænket.

Det skønnes, at man inden for 3-4 måneder fra lovens vedtagelse vil kunne indsnævre det skraverede bælte til områderne omkring nogle udvalgte linier, der vil danne grundlag for det forprojekt, der forudsættes forelagt folketinget i begyndelsen af 1972. En forudsætning for dette tidsprogram er dog, at man allerede nu i indeværende forår indleder de pågældende forundersøgelser og afholder de dermed forbundne udgifter.

Spørgsmål 2:

Hvordan kan det sikres, at bygninger, der vil komme til at ligge inden for en vejs støjzone, ikke får forlænget deres økonomiske levetid, f. eks. ved modernisering?

Findes der beføjelser i vejlovgivningen, byplanlovgivningen eller bygningslovgivningen til at forhindre dette?

Såfremt de eksisterende beføjelser ikke er tilstrækkelige, ønskes det oplyst, om der